

Formanden:

Ja, så tager vi den tredje og sidste omgang korte bemærkninger til hr. Svend Erik Hovmands privatistindlæg; og så går vi videre til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu er det altid godt, hvis det er sådan, at nogen har gode ideer, at prøve at se, om de har forsøgt at realisere dem.

Hr. Svend Erik Hovmand havde sammen med sine partifæller i Venstre og fællerne, De Konservative,ovre på den anden side af gangen regeringsmagten i 10½ år. Måtte jeg spørge hr. Svend Erik Hovmand: Var der flere, der startede privat virksomhed i den periode? Var der færre konkurser? Var der større overskud? Nej, tværtimod, hr. Svend Erik Hovmand, var det omvendt.

Hvad var det, der på tidspunktet for regeringsskiftet – hvis hr. Svend Erik Hovmand et øjeblik vil tænke tilbage til januar 1993 – prægede situationen? Det var tvangsauktioner for parcelhuse, det var konkurser for virksomheder, det var underskud med røde tal på bundlinjen, det var problemer med virksomhedslukninger; og så siger hr. Svend Erik Hovmand, at det er den politik, han vil tilbage til.

Måtte jeg så stille det lille spørgsmål: Når nu man er så bekymret over, at der ikke starter nye virksomheder, sådan små selvstændige virksomheder, hvorfor foreslår man så hjemmeservice afskaffet? Det er formentlig det forslag, som vil lukke det største antal nye små virksomheder, der er oprettet inden for de sidste par år.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Når man hører hr. Svend Erik Hovmand her tale om »svage indlæg« – jeg tror, han karakteriserede både hr. Stavads og mit indlæg som svage – så er det klart, at det giver anledning til eftertanke, når vi her har at gøre med en virkelig kender af begrebet.

For hvad er det, hr. Svend Erik Hovmand giver udtryk for her? Det er jo lige præcist, at man vil ét, men når så man skal til at tage stilling til noget med CO₂-afgiften, så er man imod. Jeg er sikker på – eller det er måske et spørgsmål – at hvis vi kom med et forslag om at ophæve CO₂-afgiften, så ville hr. Svend Erik Hovmand også være imod, fordi han overhovedet ikke vil tage stilling til det, som det handler om.

Men har hr. Svend Erik Hovmand i sin tankevirksomhed omkring det, at der ikke er så mange, som starter selvstændig virksomhed i Danmark som andre steder, tænkt på, at det måske hænger sammen med, at man nogle af de steder, hr. Svend Erik Hovmand sammenligner med, Tyskland f.eks., har en tryghed i ansættelsen, som gør, at når arbejdsgivere ansætter folk, så kan de ikke slippe af med dem igen, med det resultat, at man har en tendens til at ansætte folk som selvstændige – og dermed at en af forklaringerne er, at i Danmark har man et så fleksibelt arbejdsmarked, at arbejdsgiverne kan frisætte arbejdskraften så let som ingenting? Men det er måske det, hr. Svend Erik Hovmand vil væk fra?

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg sige til hr. Buksti: Jeg sammenligner ikke bare med Tyskland, jeg sammenligner ikke bare med Frankrig; jeg sammenligner med hele Europa, samtlige lande i EU. Der er ikke noget andet land, der kan sammenlignes med Danmark, når det drejer sig om, hvor få der starter selvstændig virksomhed. Så enkelt er det.

Og så vil jeg sige til hr. Buksti: Jeg kan garantere for, at hvis hr. Buksti fra denne talerstol kommer med et forslag om at ophæve CO₂-afgiften, så vil han få en samlet Venstregruppes fulde tilslutning.

Og lad mig så sige til hr. Stavad: Hr. Stavad er meget optaget af, hvad der skete i fortiden, og jeg vil give hr. Stavad fuldstændig ret: der var økonomiske problemer i dansk erhvervsliv i begyndelsen af Schlüter-regeringens tid, ingen diskussion om det. Hvorfor? Fordi vi jo havde overtaget en lang, lang stribe af problemer fra den tidligere socialdemokratiske regering. Så enkelt er det.

Og så vil jeg sige, at det, vi nu oplever, er, at vi indskiber os i nøjagtig den samme problemstilling, som vi oplevede i Anker Jørgensens tid.

Hvis hr. Stavad tænker 12 måneder tilbage, så vil han opdage, at i det år, der er gået, har vi fået 10.000 færre private virksomheder her i landet, 10.000 færre. Til gengæld har vi fået mere end 10.000 flere offentligt ansatte i den samme periode. Det siger altså lidt om, hvad det er for en regering, vi har. Vi har en regering, der ønsker at fremme offentlige virksomheder og ønsker at spænde ben for privat aktivitet. Det synes jeg bare man skulle erkende – det er i hvert fald det, der er resultatet – i stedet for at